

Սիսի Թորոս կաթողիկոս, ինչպէս տեսանք, Կ. Պոլսոյ մէջ կը վախճանի 1657 Ապրիլ 29ին: Ամիս մը ետք Եգեսացի Ռհան վարդապետի աշակերտ ու Եղիազարի բարեկամ Խաչատուր վրդ. Սեբաստացի, հակառակ Մուղղեցիի արքանեակներու յարուցած զրժուարութեանց, զաղտնապէս կ'երթայ Ադրիանուպոլիս եւ Սիսի կաթողիկոսութեան թագաւորական հրովարտակը իր անուան հանելով՝ իսկոյն կ'ուղեւորի Կիլիկիա (Օրագր. 245), և Յուլիս 17ին կաթողիկոսական օծում կ'ընդունի, ինչպէս կը յիշէ Երեմիա իր Օրագրութեան մէջ. «Կիրակի ԺԸ (1657 Հոկտ. 18). թուղթ եկն մեզ ի կաթողիկոսէն Խաչատուրոյ զոր ձեռնագրեալ են Յուլիսի ԺԷ»: Նոյն տարուան Հոկտեմբեր 30ին Խաչատուր կաթողիկոսի կողմէ Կ. Պոլիս կը հասնի Տէր Տրդատ՝ հետը բերելով Տէր Մարտիրոս Գէօմիւրճեանի ու Մահտեսի Ամբակումի ուղղեալ կաթողիկոսի նամակը: Վերջիններուս Խաչատուր կաթողիկոսի ուղղած պատասխանագրէն (Յաւել. էջ 515), որուն խմբագրողը առանց ոեւէ տարակոյսի եղած է Երեմիա, կը տեղեկանանք թէ Թորոս կաթողիկոսի Կ. Պոլիս գտնուած ատեն Մահտեսի Ամբակում անոր համար արծիւ մը պատրաստել տուած էր, բայց չէր կրցած ընծայել՝ տակաւին զորժը չաւարտած կաթողիկոսի վախճանը վրայ հասնելուն համար: Այս անգամ Տէր Տրդատի ձեռամբ Խաչատուր կաթողիկոսի կը զրկեն այդ արծիւը՝ գրելով. «Եւ զարծիւն զոր պատրաստեցաք լուսաւոր հոգի Տեառն Թորոսի, ահա՛ քեզ վիճակեցաւ՝ ընծայելով հայրապետարանիդ առ յիշատակ մեզ եւ քո: Բարով վայելեսցես՝ վկայելով անկեղծ եւ սուրբ սէր մեր որ ի վաղուց նախագուշակաւ իրիս պատահման»:

Այդ միևնոյն արծիւն է որ այժմ Ս. Աթոռիս մէջ կը պահուի եւ Ս. Յարութեան եւ Ս. Յակոբի մէջ